

и го ухапала. Адептътъ си помислилъ: Да помогна ли на детето, или не? За да бжде въ съгласие съ разбиранята си, той си казалъ: Богъ създаде детето, Той създаде и кобрата. Следователно, Той има грижата за детето. Докато размишлявалъ, детето умрѣло. Следъ това той чулъ гласа на Бога. Който го запиталъ: Защо не помогна на детето? — Господи, не искахъ да се мѣся въ Твоитѣ работи. Понеже Ти създаде и детето, и кобрата, Ти имашъ грижа за детето; ако трѣбваше, щѣше да го спасишъ. Богъ го запиталъ: Какъ щѣше да постъпишъ, ако кобрата бѣше те нападнала? По сжщия начинъ ли щѣше да размишлявашъ?

Следователно, когато ви нападне лоша мисль, не казвайте, че това е волята Божия, че трѣбва да се тегли, но хванете я за врата и я изхвърлете. Вие не сте волъ, нито магаре, да търпите по неволя. — Ама така е писано. — Вие сте написали това. Човѣкъ е чиста, ненаписана книга. Оставете Богъ да пише на вашата книга, а не хората. Нѣкой се облѣчѣ добре и излѣзе между хората, като оставя всѣки да пише на гърба му, каквото намира за добре. Като се върне у дома си и съблече дрехата си, вижда, че цѣлата е изписана съ реклами. Изтрийте рекламитѣ отъ вашия умъ и отъ вашето сърдце. Изтрийте заблужденията и кривитѣ разбираня отъ умоветѣ и сърдцата си. Това се отнася и до вѣрващитѣ, и до свѣтскитѣ хора. Религиознитѣ мислятъ, че като отидатъ на онзи свѣтъ, райската